

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Hensyn til, at Københavns Kommunalbestyrelse har bevilget en almindelig Lønforhøjelse til Kommunens Tjenestemænd og Arbejdere m. fl., hvilken vil medføre en Udgift for Regnskabsaaret 1919—20 af ca. 19 Mill. Kr., har Kommunalbestyrelsen anset det for nødvendigt at søge Bemyndigelse til at udskrive en overordentlig Indkomstskat til Dækning af denne betydelige Udgift. Lønforhøjelserne er bevilgede efter Budgettets Vedtagelse og Kommunalbestyrelsen har saaledes været forhindret i at udskrive den ordinære Indkomstskat for 1919—20 med et saa stort Tillæg til Grundbeløbet, at der gennem denne Skat kunde skaffes Dækning for Merudgiften.

De forhøjede Lønninger vil ogsaa fremtidig medføre betydelig forøgede aarlige Udgifter, som hovedsagelig maa dækkes gennem Indkomstskatten. Men hvis den nugældende Rateskala, hvorefter Indkomstskatten lignes, ogsaa fremtidig skulde anvendes, anser Kommunalbestyrelsen det for nødvendigt at udskrive Skatten med et Tillæg af omkring 150 Procent af Grundbeløbet, hvorved der vilde indtræde et betydeligt Misforhold imellem dette og Tillæget og endvidere lægges en alt for tung Skattebyrde paa de mindste og mellemstore Indtægter. Man har derfor fundet det paakrævet, at søge den gældende Skala forandret saaledes, at den kan foreligge i en mere tidssvarende Konstruktion til Anvendelse allerede ved Skatteligningen for 1920—21 og til Rettesnor for Paaligningen af den overordentlige Skat.

Under Henvisning til, hvad foran er anført, har Københavns Kommunalbestyrelse tilstillet Ministeriet et Udkast til Lov om overordentlig Indkomstskat til Københavns Kommune samt om Ændringer i Lov Nr. 110 af 18. April 1910. Forslaget fremsættes herved — bortset fra nogle formelle Ændringer — saaledes som det foreligger enstemmigt vedtaget af Borgerrepræsentationen.

Til enkelte af Lovforslagets Bestemmelser har Kommunalbestyrelsen ønsket at fremsætte følgende særlige Bemærkninger:

ad §§ 1 og 2.

Den overordentlige Indkomstskat maa nærmest betragtes som en Forhøjelse af

den ordinære Skat for Skatteaaret 1919—20 og saavidt muligt udskrives i Overensstemmelse med de for denne gældende Regler. Den Udgift, der skal dækkes gennem Skatten, bør derfor fordeles mellem de 3 Hovedgrupper af skattepligtige i Forhold til det Beløb, hvormed de deltager i den ordinære Skat, og den paa hver Gruppe faldende Andel paalignes de skattepligtige efter Regler, som i Hovedsagen falder sammen med dem, der gælder for sidstnævnte Skat.

Under Hensyn til det Tryk, som Dyrtiden lægger paa de mindste Indtægter, og til at disse Skatteydere næppe vilde se sig i Stand til at udrede et ekstraordinært Skattebeløb for Skatteaaret 1919—20, foreslaar man at fritage Stadens Beboere og erhvervsskattepligtige for overordentlig Skat, naar deres Skatteindtægt ligger under 3 000 Kr.

ad § 3.

For at fjerne Tvivl, der mulig kunde opstaa om Skattepligtens Omfang, har man fundet det rettest, at Loven kommer til at indeholde en Bestemmelse om, at de for den ordinære Skat fastsatte Regler, for saa vidt disse ikke er udtrykkelig fravegne, ogsaa skal gælde for den overordentlige Skat, derunder Bestemmelserne om Forskelsskatten.

Man har saavel paa Grund af praktiske Vanskeligheder som af andre Hensyn fundet det betænkeligt at medtage den overordentlige Erhvervsskat (§ 2 b) ved Beregningen af Refusion i Opholdskommunen, medmindre der i denne opkræves en tilsvarende ekstraordinær Skat. Det er derhos fundet rimeligt, at Skatten i Tilfælde af Fraflytning betales fuldt ud til Fraflytningskommunen, hvorved man kommer i Overensstemmelse med det Princip, der ligger til Grund for Reglerne for Betaling af Forskelsskat i de Tilfælde, i hvilke en Skatteyder flytter fra en Kommune til en anden med en lavere Skatteprocent.

ad § 5.

Det i § 9, 3. Stk. i Lov Nr. 110 af 18. April 1910 hjemlede Fradrag i den skattepligtige Indtægt af 100 Kr. for hvert Barn under 15 Aar maa under de nuværende Forhold anses for utilstrækkeligt. Man